

DESIRE®

Cat Schieldová
Svádění
po jižansku

CAT SCHIELDOVÁ

SVÁDĚNÍ PO JIŽANSKU

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

Milá čtenářko,

jistě mi dáte za pravdu, že k tomu, aby se člověk otevřel lásce, je nutná pořádná dávka odvahy. Strach z odmítnutí, nedostatek sebedůvěry, celá hromada nejistot, to vše zažívá skoro každý včetně mých hrdinů. Někdy za nedostatek sebevědomí může zklamání z dřívějšího vztahu, někdy nesplnitelné rodičovské nároky a někdy fatální onemocnění se svými následky. Každý z nás bojuje se svými vlastními strachy a nejistotami. Když si pak přečtete příběh Playboovy sliby, budete žasnout, jakou odvahu prokázala plachá spisovatelka Willow. I Sienna z povídky Svádění po jižansku musí zapomenout na své pocity nedostatečnosti a uvěřit, že si zaslouží být milována. Marguerite v romanci Přistižena při činu musí prokázat nejen odvahu, ale i obrovskou trpělivost, aby se mohla věnovat jak své lásce k vínu a rodnému vinařství, tak lásce k novému majiteli vinic. Mé hrdinky to dokážou, čelí statečně svým strachům, a tak je čeká sladká odměna.

Přeju Vám pěkné čtenářské zážitky.

S láskou

Váš Harlequin

Cat Schieldová

SVÁDĚNÍ PO JIŽANSKU

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Seduction, Southern Style

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Catherine Schield
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8528-5 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-8529-2 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-8530-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Sienna Burnsová pocítila známé vzrušení. Limuzína, která vezla ji a její adoptivní sestru Teagan, projížděla stromy lemovanou třídou v centru Charlestonu. Sienna, nezávislá konzultantka a nákupčí uměleckých děl, trávila hodně času na cestách a milovala příležitosti navštěvovat nová místa. A tohle město bylo úchvatné. Za tepanými mřížemi plotů se skrývaly svěží zahrady protkané cihlovými chodníčky s lemy z živých plotů, plné palem a kvetoucích hortenzií. Pohled na pastelové fasády budov s přetékanými okenními truhlíky vnikaly do její mysli jako exploze zářivých barev.

„Tak tohle je opravdu nádhera,“ vydechla a sledovala, jak se za okny limuzíny míhá jedno velké sídlo se sloupořadím za druhým.

Když sestra nereagovala, otočila k ní Sienna hlavu a vůbec ji nepřekvapilo, že si právě dělá selfie. Teagan dobře věděla, že nemá smysl Siennu žádat, aby se vyfotila s ní. S tmavými vlasy a celoživotními problémy s váhou si Sienna vždycky připadala jako oplácený, ošuntělý stín své krásné sestry a ze všech sil se jakékoliv publicitě vyhýbala.

„Měla by ses vyfotit s některým z těch nádherných sídel v pozadí,“ navrhla Sienna, když auto zastavilo na křižovatce. „Vsadím se, že by se to tvým fanouškům líbilo.“

„Hmm,“ zamumlala Teagan, špulila pusu do objektivu a sestře nevěnovala sebemenší pozornost.

„Co tu vůbec dělám?“ Sienna si rezignovaně povzdechla. Byla vyčerpaná. Během osmihodinového letu z Londýna do New Yorku nezamhouřila oko, a Teagan jí nedala čas na oddech ani během tříhodinového čekání na odlet soukromým letadlem do Charlestonu. „Celou cestu jsi pořád jen na telefonu.“

Jakkoli se obě sestry lišily vzhledem i povahou, jeden společný rys měly: nikdy nepřestávaly pracovat. Teagan svůj hvězdný status influencerky na sociálních sítích využila pro založení několika úspěšných firem a neustále propagovala své řady šperků a doplňků a také poskytování služeb líčení pro každou příležitost.

„Potřebuju tě s sebou, jsi přece moje sestra.“ Aniž by odtrhla pohled od telefonu se Teagan natáhla a uchopila Siennu za ruku. Její silný stisk prozrazoval napětí, skryté za nevzrušeným výrazem. „Vždyť víš, že jsem ze setkání se svými biologickými příbuznými dočista na nervy.“

Před několika měsíci Siennu šokovalo, když jí Teagan prozradila, že poslala svou DNA na genetické testy a požádala o zařazení do databáze lidí, kteří hledají své příbuzné. Zjistilo se tak, že je spřízněná s významnou rodinou z Charlestonu v Jižní Karolíně. Všechny podrobnosti o tom, jak se malá Teagan dostala do rukou bohatého páru z Upper East Side v New Yorku, možná navždy zůstanou záhadou, ale z toho, co si Teagan poskládala z rozhovorů s charlestonskou rodinou, se zdálo, že její biologická matka Ava Wattsová zamířila do New Yorku v naději, že se stane modelkou, ovšem záhy otěhotněla, po porodu tragicky zemřela a zanechala po sobě malou dceru. Ava zřejmě přerušila veškeré styky s rodinou tak důkladně, že se o její smrti a o tom, že po ní zůstala dcerka, dozvěděli až mnoho let poté. V té době už ale

byla Teagan ve své nové adoptivní rodině a zapečetěné soudní záznamy zabránily její rodině, aby ji našla.

„Myslím, že se toho bojíš zbytečně,“ řekla Sienna a vzala sestru za ruku. „Vždyť tě hledají od chvíle, kdy se dozvěděli, že existuješ. Jsem si jistá, že jsou radostí bez sebe, že tě konečně našli.“

„Jasně, ale co když se jim nebudu líbit?“

Siennu nepřestávalo udivovat, že její krásná a talentovaná sestra občas trpí záchvaty nejistoty. „Prosím tě, co by se jim na tobě mohlo nelíbit?“

„Jsi ta nejlepší ségra na světě.“ Teagan si opřela hlavu o Siennino rameno a vstřebávala do sebe její podporu. „Nevím, co bych si bez tebe počala.“

Sienně se bolestně sevřelo srdce. „To naštěstí nikdy nebudeš muset zjišťovat.“

Teagan, opět naplněná optimismem, se vrátila k telefonu. Sienna pustila sestřinu ruku a pohled jí znovu padl na scenérii za oknem limuzíny. Nechala na sebe působit okouzující výhled, aby dobila energii, kterou předala své sestře.

„Víš, pořád mě udivuje, jak moc se jim všem podobám.“ Teagan ukázala Sienně stránku na Instagramu, která patřila její charlesterské sestřenici Dallas Shawové.

Na displeji telefonu byla usměvavá trojice blondýnek. Sestřenice, dvojčata, a jejich matka, starší sestra Avy Wattsové, byly Teagan neuvěřitelně podobné. Sienna pocítila záchvěv žárlivosti. Představila si budoucí fotografie, na nichž se její sestra usmívá vedle téhle trojice, a její dlouhé blond vlasy a strhující zelené oči budou jasným důkazem, že do klanu Wattsových/Shawových patří.

„I bez testu DNA není pochyb, že jste příbuzné,“ řekla Sienna a přemohl ji náhlý záchvat paniky a smutku při pomyslení, že by kvůli nově nalezené rodině o svoji sestru přišla.

„Jen doufám, že na to budou mít stejný názor.“

„Ale to víš, že ano,“ ujistila ji Sienna a odsunula stranou své vlastní neveselé pocity, jen aby Teagan podpořila.

„Vážně bych si moc přála, abys se mnou zůstala déle než jen pár dní,“ nechala se slyšet Teagan a dál si procházela sestřenin Instagram. Přeskakovala fotky krásně naservírovaných jídel a soustředila se na snímky Dallas a její identické sestry Poppy.

„Tohle je tvoje chvíle, budeš se poznávat se svojí dávno ztracenou rodinou,“ připomněla jí Sienna. „Nerada bych ti u toho překážela.“

„Co tě to napadá! Oni jsou nadšení, že přijedeš se mnou. A... No, pověděla jsem jim, že tu zůstaneš pár týdnů.“

„Cože?“ Sienna zděšeně zalapala po dechu. „I kdybych si mohla vzít tolik volna, vždyť ty lidi neznáš tak dobře, abys takhle zneužívala jejich pohostinnost.“

„Děláš si legraci? Za poslední tři roky sis skoro neudělala volno, takže by sis konečně mohla vzít dovolenou. A u nich je spousta místa. Ostatně Dallas i Poppy bydlí přímo tam, ve starém domě, který patřil správci. Teta Lenora řekla, že v hlavním domě je volná celá bývalá kočárovna a mají tam spoustu ložnic pro hosty. Věř mi, nikomu tam vadit nebudeš.“

„Zkusím si to nějak zařídit a mohla bych zůstat třeba týden.“

„Deset dní.“

„Mám s sebou věci sotva na čtyři.“ Sice se snažila protestovat, ale byla vyčerpaná a neměla na dohadování energii. Představa, že v tomhle okouzlujícím městě stráví několik dní jen jako turistka, byla nesmírně lákavá. Zběsilé pracovní tempo jí udržovalo hladinu adrenalinu na maximu. Strávit týden nicneděláním byla nádherná představa.

„Můžeme jít nakupovat.“ Teagan se zatvářila.

„Chci říct, copak máš něco jiného než nudné kalhotové kostýmy a boty bez podpatku?“

„Mám pár šatů...“

„V jiné barvě než černé, šedé nebo tmavě modré?“

Sienna otevřela ústa, aby proti Teaganině kritice zaprotestovala, ale došlo jí, že je to marné. „Kromě toho, napadlo tě někdy, že mám klienty, pro které bych měla pracovat?“

„Přece nemůžeš vážně čekat, že uvěřím, že se jim zhroutí život, když pro ně nenajdeš něco nudného a starého, za co by mohli utratit své peníze?“

To byl starý známý argument, který Siennu nikdy nepřestal mrzet. „Vím, že ti moje práce připadá nudná, ale stejně jako tobě se líbí všechno moderní a trendy, tak mě zase baví hledat dokonalé umělecké kousky do sbírek mých klientů.“

„Tady nejde o to, že by mi to připadalo nudné,“ ohradila se Teagan, „jde jen o to, že od té doby, cos začala pracovat na volné noze, si na mě málokdy uděláš čas.“

Sienna se jejímu směšnému prohlášení málem nahlas zasmála. Teagan byla pořád v jednom kole, zaneprázdněná bohatým aktivním společenským životem v New Yorku, měla plno známých a kamarádů. Sienna zase cestovala po celém světě a vyhledávala umělecká díla. A když už někam vyrazila, dávala přednost klidným setkáním s několika blízkými přáteli.

„Ale prosím tě,“ opáčila Sienna. „Máš kolem sebe pořád spoustu lidí, se kterými se můžeš bavit.“

„Lidí,“ zdůraznila Teagan. „Ne rodinu.“

„Ale to se teď změní.“ Sienna ukázala na obrázky ze sociálních sítí Dallas Shawové. „Vsadím se, že budeš se svojí novou rodinou tak šťastná, že si ani nevšimneš, že odjedu.“

„Ale co když mi nebudou sympatičtí?“

Teagan se odmlčela a zahleděla se na fotografii tří

generací členů rodiny Wattsových. Sienna jí koukla do mobilu a upoutal ji pohled na jediného člověka, který ve skupině blondatých a modrookých Jižanů vyčníval. Vzadu stál vysoký muž s rozčuchanými mahagonovými vlasy a jeho sexy úsměv rozpaloval její představivost. Náhle ji přepadl trochu strach nahánějící, ale příjemný pocit.

Honem ze sebe to kouzlo setřásla. „Tak se prostě vrátíš do New Yorku a budeš žít jako předtím.“

„Je tu ale ještě něco, co jsem ti neřekla.“ Teagan si dál prohlížela fotografie.

„Co?“

„Nevím jistě, jestli se do New Yorku vrátím.“

„Cože? Proč ne?“ Najednou ji přepadla známá úzkost, která se poprvé objevila, když jí Teagan oznámila, že našla svoji biologickou rodinu.

„Rozhodla jsem se, že se stanu novou generální ředitelkou Watts Shipping.“

Sienna zůstala ohromeně zírat a hlavou se jí honila sestřina slova. Rodinná firma Wattsových byla multimilionová korporace s flotilou padesáti dopravních lodí, které přepravovaly zboží po celém světě. Založili ji ve dvacátých letech minulého století a byla to jedna ze sta největších korporací v zemi s téměř patnácti sty zaměstnanci po celém světě.

Ačkoliv měla Teagan skvělé vzdělání, získané na Harvardské univerzitě, a nechyběly jí ambice postavit se do čela rodinné firmy, chyběly jí znalosti v oblasti lodní dopravy a zkušenosti, potřebné k řízení společnosti s ročním obratem v řádech stovek milionů.

„Myslela jsem, že generální ředitel je tvůj strýček,“ namítla Sienna. „A že firmu po něm převezme jeho syn.“ Vzpomněla si na pohledného tmavovlasého šarmantního muže na fotografii a napadlo ji, co by asi na takovou konkurenci říkal.

„Ethan.“ Teagan se vrátila k rodinné fotografii, kterou si předtím prohlížela. „Jde o to, že je adoptovaný a...“

Sienna si uvědomila, na co její sestra naráží, a ovládla se. Přestože byla tátovým miláčkem a středobodem matčina světa, cítila se Teagan jako adoptované dítě. Jako by to znamenalo, že je míň Burnsová než Sienna a jejich bratr Aiden. Což byla ironie, která Siennu často málem doháněla k vzteku.

Coby prostřední dítě byla Sienna často přehlížená. Od jejího bratra se očekávalo, že převezme rodinnou firmu. Teagan matka adoptovala, protože Sienna nebyla dost krásná na to, aby ji mohla oblékat jako panenku a předvádět ji svým přátelům. Sienna nebyla ani syn ani žádná dechberoucí kráska, a tak většinou pozornosti rodičů unikala.

„Takže podle tebe máš právo vést rodinný podnik,“ hádala Sienna a připomněla si, jak byla Teagan zklamaná, když navzdory jejím skvělým podnikatelským schopnostem Anna a Samuel předali vedení realitního impéria Burnsových svému biologickému synovi Aidenovi. „Jsem si jistá, že máš šanci, ale je to vůči Ethanovi fér?“ zeptala se.

„Nechci, aby mi to místo dali jen tak,“ opáčila Teagan, ovšem oči se jí tvrdě zaleskly. „Mám v úmyslu si ho plně zasloužit. Ale chci dostat šanci. A budu o ni bojovat.“

„Jistě. Myslím, že je to... fér,“ připustila Sienna a v duchu soucítila s Ethanem. Jeho sestra se teď chystala získat místo, o kterém se on zřejmě celý život domníval, že na něj má nárok. „Ale nic z toho nevysvětluje, proč trváš na tom, abych v Charlestonu zůstala tak dlouho. Vypadá to, že budeš mít plné ruce práce s poznáváním své rodiny a taky firmy Watts Shipping.“ Poslední slova vyřkla s úsměvem, kterým se pokoušela zastříť svůj nesouhlas.

„Napadlo mě, že bychom na tom třeba mohly pracovat společně.“

Sienně se v hlavě spustil alarm. Někdy ji způsob, jakým pracovala Teaganina mysl, docela děsil. Její sestra přejala matčinu nemilosrdnou povahu a svoje schopnosti zdokonalovala už od dob, kdy byla největší hvězdou na střední v Upper East Side.

„Jak společně?“

„Ty dokážeš odhadnout lidi. Napadlo mě, že bys mi mohla pomoci všechny poznat a najít tak nejlepší taktiku, jak mezi ně proniknout.“

„Mám přece svoje klienty –“ Sienna měla obavy, že ji Teagan hodlá zatáhnout do nějakých intrik.

„Přestaň se vymlouvat,“ odsekla Teagan a pak na Siennu vrhla svůj nejprovinilejší výraz. „Promiň. Nechtěla jsem být taková mrcha. Jenže já tu nechci zůstat úplně sama. Víš, že tě potřebuju. Prosím, zůstaň a pomoz mi. Bojím se, že sem nezapadnu. Moc tě tu potřebuju.“

„Dobrá.“ Bylo snazší se podvolit než dál vzdorovat. „Zrovna teď žádnou naléhavou práci nemám.“

„Skvělé.“ Teagan se celá rozzářila, jako pokaždé, když bylo po jejím. „A nikdy nevíš. Třeba tu najdeš nějaké nové klienty. Navíc je tu spousta muzeí, takže tu budeš ve svém živlu.“

„To je fakt.“

Jakmile se však sestře podvolila, příjemný pocit z odpočinku v krásném městě se rozplynul jako raní opar.

Ethan Watts seděl v obývacím pokoji svého dědečka na západním konci Montague Street, několik bloků od řeky Ashley. Na displeji telefonu měl zprávu, kterou dostal předchozího večera. Zpráva byla stručná a výstižná, záhadná a zajímavá. A anonymní. Zpočátku to varování nebral vážně. Odesílatel chtěl

očividně dělat potíže a Ethan na jeho hru odmítal přistoupit. Zprávu ale nesmazal. Psalo se v ní o hrozbě, kterou by neměl brát na lehkou váhu.

Teagan Burnsová se hodlá stát generální ředitelkou společnosti Watts Shipping. Je bezohledná a udělá naprosto cokoliv, jen aby dosáhla svého. Dejte si na ni pozor.

Přítel

Ethan si zprávu přečetl už poněkolkáté a pořád si nebyl jistý, co si o ní má myslet. Ani na vteřinu neuvěřil, že ten anonym je jeho přítel. Spíš měl očividně nějaký záměr a Ethan odmítal věřit, že by ta osoba stála na jeho straně.

„Myslím, že už je tady.“ Jeho teta posledních dvacet minut vyhlížela z okna a už se nemohla dočkat, až její dlouho ztracená neteř dorazí z New Yorku.

Ethan Watts přistoupil k Lenoře Shawové právě ve chvíli, kdy uniformovaný řidič luxusní limuzíny vystoupil a obešel vůz, aby otevřel dveře svým pasažérům. Jeho teta byla napjatá jako struna a čekala, až poprvé uvidí pohřešovanou dceru Avy Wattsové.

Před třemi desítkami let utekla svéhlavá a rozmazlená osmnáctiletá nejmladší dcera Gradyho a Delilah Wattsových proti vůli rodičů do New Yorku. S rodinou přerušila veškerý kontakt, a tak po pěti letech najal Grady soukromého detektiva, aby zjistil, co se s jeho dcerou stalo. Bohužel už bylo pozdě. Dozvěděli se, že Ava zemřela a zůstala po ní dcera, která už ale byla dána do adopce. Pětadvacet let po ní rodina marně pátrala. Jejich hledání skončilo před pár měsíci, kdy se Avina dcera se svými prarodiči spojila prostřednictvím databáze genetické testovací služby.

Z auta vystoupila drobná brunetka a Lenora zaryla Ethanovi prsty do paže. „To nemůže být ona.“

„Myslím, že to je Sienna.“ Díky zjišťování informací o Teagan Burnsové, které provedl starší bratr Paul, Ethan věděl, že tohle pohřešovaná dědička Wattsových není. „Teaganina starší sestra.“

Žena, o které byla řeč, na sobě měla střízlivý černý kalhotový kostým a bílou halenku, ve kterém vynikala její postava s obrysy přesýpacích hodin. Pozornost nevzbuzovaly ani její dlouhé rovné tmavohnědé vlasy, ani nenápadné líčení. Na rozdíl od své sestry se na sociálních sítích téměř nevyskytovala a podle toho, jak se chovala a oblékala, si zřejmě Sienna Burnsová střežila své soukromí.

„Ach,“ zašeptala Lenora. „Už vystupuje.“

Ethan odtrhl oči od Sienny právě ve chvíli, kdy se z limuzíny vynořil pár dlouhých půvabných nohou v bílých botách na vysokém podpatku. O chvíli později se objevila známá newyorská celebrita. Elegantní blondátá mladá žena, která se pravidelně objevovala na Page Six a sociálních sítích, vypadala v krátkém bílém overalu s modrými proužky a se zlatavými vlasy, dosahujícími až k pasu, jako pravá módní ikona z Manhattanu.

„Je celá Ava,“ řekla Lenora a hlas měla plný obav. „Doufejme jen, že se nebude chovat jako ona.“

Nebylo žádným tajemstvím, že Lenora se svou světlou mladší sestrou příliš nevyházela, ale Ethana zaskočilo, jak Teaganina výrazná podobnost s matkou Lenoru dostala a snad trochu rozladila. Celá rodina už tak dlouho po tomto setkání dychtivě toužila. Nedokázal si představit, že by Teagan nakonec nepřijali s otevřenou náručí, ale teď mu z tetina lehce zamračeného výrazu přešel po zádech mráz.

„Co kdybychom jí šli naproti?“ navrhl Ethan, když se k tomu teta neměla.

Lenora změnila výraz a nasadila společenský úsměv. „Samozřejmě.“